

Αθήνα, 14 – 2 - 2023

Αριθμ.πρωτ.: 197

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ

Πολυτεχνείου 6, 104 33 Αθήνα

τηλ.:210-5243434, fax: 210-5228231

e-mail: p-e-f@otenet.gr

<http://www.p-e-f.gr>

Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων

**Ανακοίνωση για την «ατομική αξιολόγηση» που προωθεί το Υπουργείο
Παιδείας**

Το ΔΣ της ΠΕΦ αισθάνεται την υποχρέωση να ενώσει τη φωνή του με τους εκπαιδευτικούς και να συμπαρασταθεί στις αγωνίες, τον προβληματισμό και τον αγώνα που δίνει η συντριπτική πλειοψηφία του μάχιμου εκπαιδευτικού κόσμου απέναντι στην «ατομική αξιολόγηση», την οποία προωθεί το Υπουργείο Παιδείας.

Ως Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων, εκτιμούμε ότι η εκπαιδευτική πολιτική αξιολόγησης, η οποία ασκείται τα τελευταία χρόνια, επιταχύνει τις κατηγοριοποιήσεις σχολικών μονάδων, μαθητών και εκπαιδευτικών αντί να τις αμβλύνει, διασπά τον ενιαίο χαρακτήρα της γνώσης, την οποία κατακερματίζει και υποβαθμίζει σε δεξιότητες, ενώ περιορίζει ασφυκτικά το εκπαιδευτικό έργο, διαμορφώνοντας κλίμα ανασφάλειας, το οποίο προκαλεί τόσο η έλλειψη εμπιστοσύνης στον εκπαιδευτικό κόσμο όσο και η απουσία ενθάρρυνσης των μάχιμων εκπαιδευτικών.

Η «ατομική αξιολόγηση» αποκρύπτει, επί της ουσίας, τον συστημικό χαρακτήρα χρόνιων παθογενειών και αστοχιών, οι οποίες αποτυπώνουν την αποτυχία της ενιαίας πολιτικής που εφαρμόζεται, εδώ και δεκαετίες, στην εκπαίδευση. Υπεύθυνοι, κατά πάγια τακτική, για αυτές τις παθογένειες και τις αστοχίες θεωρούνται οι συντελεστές του εκπαιδευτικού έργου (γονείς, μαθητές, εκπαιδευτικοί), οι οποίοι αντιμετωπίζονται σαν «αποδιοπομπαίοι τράγοι».

Πέρα από τη διαπίστωση ότι η επιχειρούμενη αξιολογική διαδικασία έχει εφαρμοστεί σε εκπαιδευτικά συστήματα του εξωτερικού χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα, η εξατομίκευση της αξιολόγησης δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί επιστημονικά, αν λάβουμε υπόψη μας: **α.** τον ετερόκλητο μαθητικό πληθυσμό των σχολικών μονάδων, **β.** τη γεωγραφική κατανομή, **γ.** το κοινωνικό-οικονομικό υπόβαθρο των οικογενειών των μαθητών, **δ.** τις πολιτιστικές και θρησκευτικές διαφοροποιήσεις, **ε.** τις μαθησιακές αποκλίσεις, **στ.** τις αδυναμίες της υλικοτεχνικής υποδομής, **ζ.** την ποικιλομορφία των εργασιακών σχέσεων, οι οποίες επιδρούν αρνητικά τόσο στην εργασιακή δέσμευση και τη διάρκεια της εργασιακής σχέσης του εκπαιδευτικού όσο και στους όρους εργασίας και τις συνθήκες της ζωής του, **η.** το εύρος των απαιτούμενων δικαιολογητικών επάρκειας και επιμόρφωσης του εκπαιδευτικού, **θ.** την αδυναμία να προσδιοριστούν αντικειμενικά οι δείκτες της αξιολόγησης από τους εποπτικούς μηχανισμούς του Υπουργείου με αποτέλεσμα η αξιολογική διαδικασία να ταλαντεύεται μεταξύ υποκειμενισμού και σχολαστικισμού.

Παράλληλα, η εξατομίκευση της αξιολόγησης, ως βάση για να αξιολογηθεί το εκπαιδευτικό έργο, επιβεβαιώνει την πρόθεση του Υπουργείου Παιδείας να διατηρηθεί η ισχύουσα κατάσταση, να μην υπάρχει, δηλαδή, κεντρική ευθύνη για την εξασφάλιση πιστοποιημένης, ενιαίας, έγκριτης επιστημονικά, δημόσιας και δωρεάν κατάρτισης των εκπαιδευτικών, ώστε αυτοί να προετοιμάζονται

κατάλληλα, για να ανταποκριθούν επαρκώς στις απαιτήσεις του εκπαιδευτικού έργου. Ταυτόχρονα, παραμένει ζητούμενο η επαγγελματική και πανεπιστημιακή επιμόρφωση καθ' όλη τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου του εκπαιδευτικού. Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να επιμορφώνονται δίχως ατομική οικονομική επιβάρυνση και με τη χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας, η οποία, όμως, δεν θα επηρεάζει τις μισθολογικές και ασφαλιστικές τους απολαβές. Όλα όσα αναφέραμε προηγουμένως, μετατίθενται από την ευθύνη του κράτους στην ατομική ευθύνη, ενώ η κατάσταση ωραιοποιείται με τη χρήση εννοιών, όπως «αποτίμηση», «ανατροφοδότηση», «βελτίωση», έννοιες οι οποίες, στην ουσία, υποστηρίζουν την «αριστεία», την «ανταγωνιστικότητα», την «προσαρμοστικότητα».

Σήμερα έχουμε ανάγκη από ένα σχολείο προσανατολισμένο στην ολόπλευρη μορφωτική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών. Με σύγχρονες εγκαταστάσεις, εργαστήρια, βιβλιοθήκες, γυμναστήρια, αθλητικούς χώρους, χώρους πολιτιστικών δράσεων. Με σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα, βιβλία και εποπτικά μέσα, περιοδική επιμόρφωση πανεπιστημιακού επιπέδου, που θα βοηθούν και θα υποστηρίζουν την καθημερινή εκπαιδευτική διαδικασία. Αν εξασφαλισθούν αυτοί οι όροι, είναι δυνατόν να υπάρξει η αμοιβαία ωφέλιμη αλληλοτροφοδότηση ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και την υλοποιούμενη εκπαιδευτική πολιτική. Από αυτήν την αλληλοτροφοδότηση θα προκύπτουν, κάθε φορά, και οι αντικειμενικά μετρήσιμες παράμετροι αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας και της κοινωνικής ανταπόδοσης του εκπαιδευτικού έργου.

Το Δ. Σ. της ΠΕΦ

